

4. Jørend man kan følge den enkelte Fiskeart — Talen er selvfølgelig kun om de økonomisk vigtige — saa at sige „fra Buggen til Graven“, under alle de Forhold, hvori den i vore Bunde kan komme til at leve, er det ikke muligt at have nogen klar Forestilling om, hvilke Gensyn Mennesket skal tage for at fiske sig, at dens Mængde ikke aftager. Efterforskning og nøie Studium af den spæde Fisk i Naturen og kunstig Udklækning af dens Æg maa her gaa Haand i Haand. Om vore fleste Havfisk vide vi nu, at deres Æg flyde i Overfladen*), og at den spæde Yngel derfor ikke let lider af Slæbevaad og lignende Redskaber, det skulde være paa meget ringe Dybde; men herfra undtages dog, foruden de Brakvandsfiske, der egentlig ere Ferskvandsfiske (Ørred, Gedde, Åburre), og som lægge deres Æg paa Bunden, saa vigtige Fiske som Silde og Hornfiske. Dræbes disses Rogn ved at forstyrres? og over hvilke af vore Vandarealer affættes deres og de ovennævnte Brakvandsfiskes Rogn? Den praktiske Betydning af Svaret indses let.
5. Blandt de Forhold, som her komme i Betragtning, indtager Arternes Legetid en for Lovgivningen meget vigtig Plads; og dog veed man endnu altfor lidt derom. Det vil maasse vise sig, at den er mindre bunden til bestemte Tidsgrændser, mere afhængig af visse Temperaturforhold, mere forskjellig paa de forskjellige Steder, end man hidtil har tænkt sig. For at komme til paalidelige Resultater herom, vil der kræves mange Sagttagelser fra mange forskjellige Steder, og fra en længere Narreffe.
6. Til de Spørgsmaal, der trænge sig i Forgrunden, hører ogsaa det om Fiskenes Flytninger (Vandringer indenfor mindre Omraader). Ere vore Silde-racer rent lokale Racer med forskjellig Maximum-Størrelse, eller bliver Bæltfilden f. Ex. med Ålberen en Rategattfild? Bliver Smaatorfken i Bælt og Sund i Rategattet til Stortorf? Hvorfra kommer f. Ex. de Flyndere, der til visse Tider samle sig i saa stor Mængde under Skagen, og hvilken drage de? Efterhaanden vil derom kunne samles vigtige Erfaringer.
7. Om Fiskenes — d. v. s. de enkelte økonomisk vigtige Fiskearters — Føde veed man endnu altfor lidt. Kan man endnu slaa sig til No med den Forestilling, at de i Almindelighed ere lidet kræsnæ, men fortære, hvad som foresfalder og egner sig dertil, men at de ved et rigt Dyreliv (o: en stor Maaafolbighed af Former) udmærkede Steder ogsaa ere de bedste Fiskegrunde — vil Meget i deres Natur og Optraeden og i Havets hele Økonomi først blive os klart, naar en Mængde Undersøgelser af frisk fangede Fiskes Maveindhold har vist, hvilke Forskjelligheder Ålber, Årstid og Sted fremkalde i de enkelte Fiskearters Næringsforhold**).
8. Aalespørgsmaalet er vistnok kommet sin Løsning nærmere, forsaavidt det mere og mere har bekræftet sig, hvad jeg under Fiskeri-Udvalgets Forhandlinger stadig hævdede, at Haringen og Yngelens Udklækning sker paa Dybet og om Vinteren aldrig i vore Fjorde eller første Bunde, fra hvilke de avledygtige Aal vandre ud til Hadddybet, rimeligvis for der at dø efter endt Forplantning. Der er dog her endnu Meget at oplysne i det Enkelte, som kan have stor Betydning i mere end videnskabelig Henseende. Vel vil Noget af det Vigtigste unddrage sig „Stationens“ Sagttagelse, fordi det skjuler sig i Vinterens Mørke og Is og Havets Dyb, men der bliver nok tilbage.

*) Zfr. Aarskrift for Fiskeri II. S. 289. (1886). Flydende Fiskeæg.

**) Zfr. et Foredrag af Day ved Fiskeri-Konferencen i London 1883. Aarskrift for Fiskeri, II. S. 178.